

בבית המשפט העליון

בשג"ץ 8987/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערערת: לאה מזרחי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת הרשמת ש' עבדיאן בבג"ץ 7954/18 מיום
28.11.2018

בשם המערערת: בעצמה

פסק-דין

ערעור על החלטת כב' הרשמת ש' עבדיאן בבג"ץ 7954/18 מיום 28.11.2018
במסגרתה נדחתה בקשת המערערת למתן פטור מתשלום אגרה.

1. ביום 21.11.2016 הורשעה המערערת בבית משפט השלום בתל אביב-יפו (ת"פ 447-08-16-44171, לפני השופטת י' פרדלסקי) בעבירות של הסגת גבול פלילית לפי סעיף 192 לחוק; הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק; ניסיון תקיפה לפי סעיפים 25 ו-397 לחוק. המערערת הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (ע"פ 12-57690-16, לפני השופטת העמיתה ד' ברלינר, השופטת מ' דיסקין והשופט ד' יניב) ומשזה נדחה הגישה בקשת רשות ערעור (רע"פ 1654/18) לבית משפט זה, שאף היא נדחתה. על החלטה זו הגישה המערערת בקשת הבהרה, אשר גם היא נדחתה ביום 13.6.2018. חרף האמור, ביום 23.7.2018 הגישה המערערת בקשה "מיוחדת לשיפוט חוזר והחלטה" בה ניסתה לערער פעם נוספת על ההחלטה לדחות את בקשת רשות הערעור, וביום 25.7.2018 אף היא נדחתה.

2. בהמשך לכך, ביום 7.11.2018 הגישה המערערת עתירה לבית משפט זה. במסגרת העתירה ביקשה המערערת כי יתקיים עיון חוזר בהחלטה בה נדחתה בקשתה לרשות ערעור לפני בית משפט זה, נוכח סתירות אשר נתגלו לטענתה בפסקי הדין השונים בעניינה וכן התנהלות פלילית מצד המשיבה. בד בבד עם העתירה הגישה המערערת בקשה לפטור מתשלום אגרה אותה העמידה על טעמי צדק ועל סיכוייה הגבוהים של העתירה, וכדבריה "עילת העתירה לבג"ץ חזקה מאוד".

3. ביום 12.11.2018 דחתה הרשמת את בקשת המערערת לפטור מאגרה, מפני שהיא לא הוכיחה חוסר יכולת כלכלית. על החלטה זו הגישה המערערת ביום 27.11.2018 בקשה לעיון חוזר במסגרתה טענה כי על המדינה לספוג את עלות ההליך וזאת בשים לב כי הורתו בטעויות שנעשו על ידי בית המשפט. ביום 28.11.2018 ניתנה החלטת הרשמת מושא הליך זה. בהחלטתה שבה הרשמת על הקביעה כי אין ליתן פטור מתשלום אגרה במקום שבו לא הועלתה טענה לחוסר יכולת כלכלית. בנוסף, ציינה הרשמת כי לא מצאה שההליך מגלה כל עילה, שכן אין בית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק יושב כערכאת ערעור, ודאי לא על החלטות שנתן בשבתו כבית משפט לערעורים. על כן קבעה הרשמת כי במידה ולא תשולם אגרה כנדרש עד ליום 9.12.2018 יירשם ההליך למחיקה.

מכאן הערעור שלפני.

4. לטענת המערערת חרגה הרשמת מסמכותה עת קבעה כי ההליך אינו מגלה עילה. סמכות זו נתונה אך לשופטי בית המשפט העליון בשבתם במותב תלתא. כן נטען כי עילת העתירה אינה החלטת בית המשפט בבקשת הרשות לערער, אלא היא מבוססת על מידע חדש שהגיע לידי המערערת. עוד טענה המערערת כי החלטת הרשמת הומצאה לידיה אך ביום 17.12.2018 ובמועד זה כבר חלף פרק הזמן אשר ניתן לה על מנת לשלם את האגרה כנדרש.

5. דין הערעור להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה. כידוע, שיקול דעתו של רשם בית המשפט בעניינים כגון זה הינו רחב ולא בנקל תתערב בו ערכאת הערעור (בש"א 8887/18 פלוני נ' פלונית (19.12.2018); בש"א 240/18 כוכבי נ' עיריית רחובות (11.1.2018)). על המבקש פטור מאגרה להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים: אין ביכולתו לשלם את האגרה; ההליך מגלה עילה (תקנה 14(ג) לתקנות בתי המשפט (אגרות) התשס"ז-2007). החלטת הרשמת אך חוזרת על מושכלות יסוד אלה ולא מצאתי בה כל פגם. אדרבה, חובה על רשם בית המשפט להעריך את סיכויי

ההליך העיקרי בבואו לשקול מתן פטור מתשלום אגרה, וטוב שהרשמת עשתה כך. כפי שנקבע בהחלטה, המערערת איננה טוענת לחוסר יכולת כלכלית ודי בכך על מנת לדחות את בקשתה. עוד אציין כי טענות המערערת כי סיכויי ההליך גבוהים מאוד, אין להן על מה להתבסס, ולו בשל כך שעניינה הובא לפני בית משפט זה מספר פעמים כפי שצוין לעיל. שותף אני אפוא לדעת הרשמת שסיכויי העתירה להתקבל קלושים וזאת בשל היעדר עילת התערבות.

אשר על כן הערעור נדחה. נוכח טענת המערערת על אודות מועד המצאת החלטת הרשמת לידיה ולפנים משורת הדין מוארך מועד תשלום האגרה בבג"ץ 7954/18 עד ליום 3.1.2019. היה ולא תעשה כן, יימחק ההליך ללא כל הודעה נוספת.

ניתן היום, ט"ו בטבת התשע"ט (23.12.2018).

ש ו פ ט